

- HEITEL** : Os :: Hetiloa, Hataloha, 10., D W IX a 1 a, 16 r°, 30 v°. — Hethlo, mitte 12., D W RH9, 65 r°.
Germ. *hapu-* m. „Kampf” + *lauha-* n. „Wäldchen auf Sandhügel”.
- „**H E I T H E**” (unb., ± Bochum : Arn?) :: Heithe, mitte 12., D W RH9, 58 r°.
Germ. *haipjō-* f. „Heide”.
- HEKELGEM** : Br :: Heclengem, 1148, X E 4607/10.
Germ. *Hakilinga haim* „woning van de lieden van Hakilo”.
- HEKEREN** [Doesburg : Gl] :: Hekere, 1188 kop. eind 13^e, U B 2, 134 r°.
Germ. *haka-* m. „spits” (?; cf. *haak*, *hekkel*) + *haru-* f. „zandige heuvelrug”.
- HEKKE, TEN** [Heusden : Gt] :: de Hecke, 1223, G NB.
Germ. *hakja-* n. „hek”.
- HEKKE, TEN** [Welden : Ou] :: de Hec, de Heckin, de Heca, ± 1185, G E 3, 148(8), 148(16) en 151.
Germ. *hakja-* n., *hakkina-* n. „hek”.
- „**H E K O G A**” (unb. im Ruhrgebiet) :: —, 11., D W IX a 1 b, 8 r°.
- HEKS** : Tg :: Hexe, (± 1195), H L. — Hekes, 1215, I Vn.
Oudgerm. *Hark-ikja-*, nederzetting aan de *Harkō* > Herk.
- HEL** [Putten : Gl] :: in Hello, midden 12^e, D W RH9, 61 v°.
Germ. *halu-* „afhellend” + *lauha-* n. „bosje op hoge zandgrond”.
- „**H E L A G O N U F L I A T U N**” (unb. im RB Aurich) :: —, 10., D W IX a 1 a, 24 r°.
Germ. *hailagana*, gen. pl., „der Heiligen” + *fleutum*, dat. pl. zu *fleuta-* m. „natürlicher Wasserlauf in der Marsch”.
- HELCHIN** : Kt, v. Helkijn.
- HELCHTEREN** : Mk :: Haletra, 1107 kop. midden 13^e, H Te 93 ; 1161, H T 74. — Haletre, 1114 kop. midden 12^e, Gesta abb. Trudon., Ys 4, 17 r°. — Halehrra, Halethra, 1178, bulle, H T 98.
Germ. *halahdrja-*, collectief bij *halahdra-* m. „jeneverbessenstruik?” ; cf. Haaltert.
- HELDEN** : Lb :: Helden, 1144, D S 41.
Cf. Heldun.
- HELDERGEM** : Al :: Heldrenghem, 1096 kop. eind 13^e, G SAC 9 v°. — Hildreghem, (1142-49) kop. id., ib. 11 r°. — Hildreng[em], 1181, G SA.
Germ. *Hildiharinga haim* „woning van de lieden van Hildihari” (*hildjō-* f. „strijd” + *harja-* m. „leger”).
- HELDINGE** (inc., ± Warneton : Ie) :: Heldengis, 1024 faux 11e, L 1 G 194/1003 ; 1076, L 1 G 11/41.
Germ. *Halipīngas* „les gens de Halip” (*halip-* m. „héros”).
- HELDRINGHAUSEN** [Recklinghausen : Mü]: an Halicgeringhuson, 10., D W IX a 1 a, 14 r°. — Halerenhuson, (900-11) kop. mitte 12., D W RH9, 13 r°. — Helenrenchuson, anf. 12. kop. ende 12., D W II a 1, 11 r°. — Halingringhvson, Halinringhuson, Helinerinchuson, mitte 12., D W II a 1, 4 r°, 5 v°, 6 r°.
Germ. *Hailigagairinga hūsum* „zu den Häusern der Leute des Hailigagair” (*hailiga-* „heilig” + *gaiza-* m. „Speer”).
- „**H E L D U N**” (inc., arr. Verviers?) :: —, 966 cop. ± 1191, Mwb LQ 324, 2 r°.
Cf. Helden.
- „**H E L E B E C H E**” (unb., in Nordrhein-Westfalen) :: —, (1082-1121), K SP 1.
- „**H E L E C I U N A N G L E**” [Pecq : To] :: apud —, ± 1175, T B 13 v°.
Rom. *Halikjon angulus* „angle de Halikjo”.
- „**H E L E C K I E R E S S U N**” (unb., im RB Detmold?) :: —, (1015-25) kop. mitte 12., Ka vita Meinwerci, 49.
Germ. *Hailigagairas hūsum* „zu den Häusern des Hailigagair”.
- HÉLÉGIES** [Solesmes : Ca] :: Herulgiis, 1144 cop. ± 1235, M 55 n° 53.
Germ. rom. *Hariwaldiacas* „appartenant